

DANES-PICTA.COM

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK OBRONY PRZECIWLOTNICZEJ

ASG WP wewn. 3860/84

Prot. 616/27.09.2000

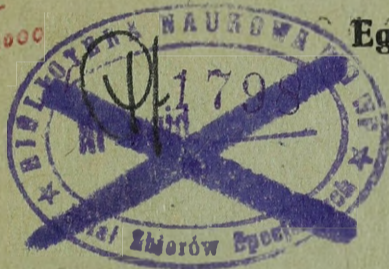
*Matgorata
Dziurecha*

*Dłh -
16.10.2000*

~~JAWNE~~

~~XXXXXXXXXX~~

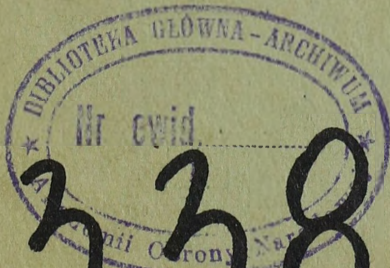
Egz. nr 1

Kpt. dypl. inż. Ryszard KURIATA

DZIAŁANIA BOJOWE prplot „KUB”
W OSŁONIE DYWIZJI PANCERNEJ
(wybrane problemy)

Skrypt

53382

WARSZAWA

LISTOPAD

1984

Colour Chart #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

Centimetres

Inches

DANES-PICTA.COM

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK OBRONY PRZECIWLOTNICZEJ

ASG WP wewn. 3860/84

Prot. 616/27.09.2000

*Matygonata
Dziwiedza*

*Dus -
16.10.2000*

~~JAWNE~~

~~XXXXXXXXXX~~

Egz. nr 1

Kpt. dypl. inż. Ryszard KURIATA

DZIAŁANIA BOJOWE prplot „KUB” W OSŁONIE DYWIZJI PANCERNEJ (wybrane problemy)

Skrypt

53382

WARSZAWA

LISTOPAD

1984

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK OBRONY PRZECIWLOTNICZEJ

JAWNE

ASG WP wewn.3860/84

Prot. 616/27.09.2000

Matgonała

Dnirodia

Pln -

16.10.2000

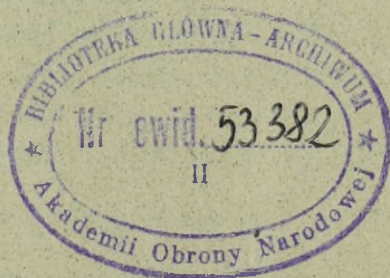
~~PROJEKT~~
Egz.nr

Kpt.dypl.inż.Ryszard KURIATA

DZIAŁANIA BOJOWE prplot "KUB" W OSŁONIE
DYWIZJI PANCERNEJ
/wybrane problemy/

SKRYPT

WARSZAWA

LISTOPAD

1984r.

SPIS TRESCI

	s t r o n a
Pomoce naukowe	- 3
1. Ogólna charakterystyka prplot mż	- 3
1.1. Wstęp	- 3
1.2. Przeznaczenie i organizacja prplot mż	- 3
2. Możliwości bojowe pododdziałów prplot mż oraz charakterystyka podstawowego sprzętu bojowego	- 5
2.1. Ogólna charakterystyka właściwości bojowych prplot KUB	- 5
2.2. Możliwości rozpoznania przeciwnika powietrznego	- 8
2.3. Możliwości ogniowe	- 9
2.3.1. Metoda określania możliwości ogniowych prplot	- 11
2.4. Możliwości manewrowe	- 12
3. Wykorzystanie pododdziałów prplot mż w osłonie wojsk DPanc	- 14
3.1. Zadania bojowe prplot KUB	- 14
3.2. Ugrupowanie bojowe prplot mż	- 15
3.2.1. Ugrupowanie bojowe baterii ogniowej KUB	- 15
3.2.2. Ugrupowanie baterii technicznej	- 16
3.2.3. Stanowisko dowodzenia pułku /SD/	- 16
3.2.4. Ugrupowanie marszowe prplot	- 17
3.2.5. Ugrupowanie prplot w natarciu i obronie	- 17
3.3. Przesunięcie i manewr pułku w walce	- 17
3.4. Wykorzystanie prplot mż w natarciu DPanc	- 19
3.5. Wykorzystanie prplot mż w obronie DPanc	- 21
4. Dowodzenie prplot mż w toku działań bojowych wojsk	- 22

POMOCE NAUKOWE

1. "Pułk rakiet przeciwlotniczych dywizji /DZ, DPanc/ w działaniach bojowych", nr bibl. 01030.
2. "Biuletyn informacyjny nr 1/139", nr bibl. 020949.
3. "Regulamin walki WOPL - brygada, pułk, batalion /tymczasowy/, nr bibl. PF 1391.
4. "Obrona przeciwlotnicza wojsk na szczeblach taktycznych", nr bibl. 01300.
"Użycie wojsk OPL DPanc w natarciu", nr bibl. PF 6991.
5. Schemat.
6. Zestaw diapozytywów, nr bibl. PF 1746

1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA prplot mz

1.1. Wstęp

Stały rozwój środków napadu powietrznego stwarza konieczność nieustannego rozwoju wojsk OPL, doskonalenia ich struktur organizacyjnych i zasad użycia na polu walki.

W ciągu ostatnich lat wprowadzono do uzbrojenia wojsk OPL, nowe, bardzo skuteczne środki walki z nieprzyjacielem powietrznym - przeciwlotnicze zestawy rakietowe oraz zautomatyzowane systemy dowodzenia. Fakt ten wymaga ciągłego doskonalenia zasad ich bojowego wykorzystania na polu walki celem uzyskania jak największych efektów w walce ze środkami napadu powietrznego.

Jednymi z tych nowych zestawów są "KUB" oraz ZSD "KRAB-1" wchodzące organizacyjnie w skład prplot mz.

1.2. Przeznaczenie i organizacja prplot mz.

Pułk rakiet przeciwlotniczych "KUB" jest oddziałem taktycznym wojsk OPL i wchodzi organizacyjnie w skład DPanc.

F O L I O G R A M Nr 1

"Struktura organizacyjna obrony przeciwlotniczej
DPanc"

Występuje on również na szczeblu operacyjnym i wchodzi w skład wojsk OPL armii.

Pułk przeznaczony jest do osłony wojsk i obiektów na polu walki przed rozpoznaniem i uderzeniami z powietrza, głównie na małych i średnich, a także w znacznej części zakresu dużych wysokości.

Dysponuje dużą siłą ognia i stanowi jeden z głównych środków wojsk operacyjnych do prowadzenia walki zarówno z pilotowanymi, jak i bezpilotowymi środkami napadu powietrznego o dużej prędkości lotu i małej powierzchni skutecznego odbicia.

Wysoka manewrowość pułku /możliwość zestawów/ zapewnia realizację zadań osłony wojsk DPanc w różnych działaniach bojowych.

Pułk może prowadzić działalność bojową w różnych warunkach atmosferycznych i klimatycznych zarówno w dzień jak i w nocy.

Wyposażony jest w zestawy rakietowe 2 K12, rakiety 3M9M i zautomatyzowany zestaw kierowania ogniem K-1 "KRAB".

W skład pułku wchodzi:

F O L I O G R A M Nr 2

"Struktura organizacyjna i wyposażenie prplot KUB"

- dowództwo i sztab pułku;
- bateria dowodzenia;
- pięć baterii ogniowych;
- bateria techniczna;
- służby oraz pododdziały zabezpieczenia i obsługi.

BATERIA DOWODZENIA PUŁKU - przeznaczona jest do zabezpieczenia rozpoznania, łączności i dowodzenia oraz ochrony i obrony SD, które rozwija się na jej bazie. Do tego celu dysponuje odpowiednim zestawem środków bojowych i zabezpieczenia.

F O L I O G R A M Nr 2

BATERIA RAKIET PLOT - jest pododdziałem taktyczno-ogniowym, przeznaczonym do osłony wojsk /obiektów/ dywizji i działą z zasady w składzie pułku. Zdolna jest samodzielnie wykrywać, identyfikować i niszczyć cele powietrzne z wysoką skutecznością w różnych warunkach sytuacji bojowej i radioelektronicznej w granicach możliwości zestawów raketowych. Stanowi jeden kanał celowania. W skład baterii wchodzi:

F O L I O G R A M Nr 2

BATERIA TECHNICZNA - przeznaczona jest do przyjęcia rakiet z PTBRPlot, przechowywania, przygotowania /elaboracji/ oraz dostarczania ich do baterii ogniowych. Składa się ona z:

F O L I O G R A M Nr 2

PODODDZIAŁY ZABEZPIECZENIA - bateria remontowa, zaopatrzenia i pluton medyczny - przeznaczone są do materiałowego, technicznego i medycznego zabezpieczenia działań bojowych pułku.

2. MOŻLIWOŚCI BOJOWE PODODDZIAŁÓW prplot mż ORAZ CHARAKTERYSTYKA PODSTAWOWEGO SPRZETU BOJOWEGO:

2.1. Ogólna charakterystyka właściwości bojowych prplot KUB:

Pod pojęciem możliwości bojowych prplot mż rozumie się zbiór wskaźników, określających jego zdolność do wykonywania zadań osłony wojsk i innych obiektów przed uderzeniami z powietrza.

Obiektywne uwzględnienie możliwości w konkretnych warunkach danej sytuacji jest podstawą do podejmowania decyzji do użycia bojowego prplot; uzasadnionego postawienia zadań bojowych;

najbardziej celowego tworzenia ugrupowania bojowego, budowy systemu ognia, organizacji współdziałania i rozwiązywania innych problemów związanych z organizowaniem i prowadzeniem OPL pułku.

Podstawowe wskaźniki możliwości bojowych można podzielić na następujące grupy:

- wskaźniki przestrzenne, określające, w jakim obszarze przestrzeni mogą być wykonywane zadania bojowe;
- wskaźniki czasowe, określające długotrwałość wykonywania zadań bojowych;
- wskaźniki skuteczności bojowej, określające możliwość niszczenia SNP, jakość wykonywania zadań osłony wojsk i innych obiektów przed uderzeniami z powietrza.

Pułk rakiet przeciwlotniczych "KUB" wyposażony w przeciwlotnicze zestawy rakietowe i w zautomatyzowany system kierowania ogniem może zwalczać cele powietrzne pojedyncze i grupowe, lecące z dowolnego kierunku, w granicach prędkości lotu od 60-600 m/s, w przedziale wysokości 30-60 m do 10000 m, na odległościach od 3500-24000 m i parametrze kursowym do 15000 m. Zwalczanie celów prowadzone może być na kursach spotkaniowych.

Znaczny zasięg i pułap działania rakiet przeciwlotniczych pozwala na organizowanie OPL pojedynczych obiektów i grup obiektów /wojsk/ rozmieszczonych na stosunkowo dużym obszarze, przed rozpoznaniem i uderzeniami z powietrza w całym przedziale wysokości, z których mogą one być atakowane na polu walki.

Przeciwlotnicze zestawy rakietowe "KUB" cechuje duża skuteczność w walce z nieprzyjacielem powietrznym, wyrażająca się wysokim /0,8 bez uwzględnienia przeciwdziałania przeciwnika/

prawdopodobieństwem rażenia celu powietrznego. Osiągnięto to stosując w raketach sposób naprowadzania na cel za pomocą półaktywnej radiolokacyjnej głowicy samonaprowadzającej /RGS/, a także metody naprowadzania proporcjonalnej nawigacji, zapewniającej dużą dokładność naprowadzania rakiety na cel.

Istotną właściwością zestawów jest możliwość zwalczania celów powietrznych stosujących zakłócenia. W tym celu zastosowano w stacjach radiolokacyjnych urządzenia przeciwwakłócające, pozwalające na pracę w warunkach aktywnych i pasywnych zakłóceń, stosowanych przez nieprzyjaciela, a także strzelania do celów będących źródłem tych zakłóceń.

Spośród właściwości bojowych, szczególnie istotnych dla realizacji zadań osłony wojsk na polu walki jest wysoka manewrowość pułku i duża mobilność zestawów raketowych. Podstawowy sprzęt bojowy jest samobieżny, zamontowany na specjalnych samobieżnych transporterach gąsienicowych o wysokiej mobilności i zdolności pokonywania przeszkód terenowych /w tym również terenu silnie skażonego/. Wyeliminowanie połączeń kablowych między poszczególnymi elementami zestawu "KUB", uproszczenie i zautomatyzowanie czynności związanych z przejściem sprzętu z położenia marszowego do bojowego i odwrotnie, poziomowanie i orientowanie sprawiają, że pułk jest jednostką wysoce manewrową, zdolną szybko zmieniać swoje ugrupowanie bojowe oraz przegrupowywać się w wymaganym tempie, nie ustępując pod tym względem najnowszej technice wojsk pancernych i zmechanizowanych /np. BWP/.

Wysoką gotowość bojową zestawów osiągnięto m.in. i poprzez to, że rakiety mogą być przewożone na wyrzutniach na duże odległości przy zachowaniu wymaganych parametrów technicznych i gotowości do startu.

Wyposażenie pułku w zautomatyzowany zestaw kierowania ogniem w istotny sposób zwiększa efektywność jego wykorzystania w trakcie odpierania nalotów nieprzyjaciela powietrznego.

Z drugiej strony pododdziały ogniowe pułku są wyposażone w sprzęt i urządzenia pozwalające im samodzielnie wykryć, zidentyfikować i zniszczyć cele powietrzne. Sprawia to, że stosownie do warunków sytuacji bojowej i możliwości scentralizowanego kierowania walką, zdolności bojowe pułku mogą być optymalnie wykorzystane.

2.2. Możliwości rozpoznania przeciwnika powietrznego

Możliwości rozpoznania SNP - to zdolność środków OPL /oddziałów, pododdziałów, zestawów/ w zakresie rozpoznania w ciągu określonego czasu SNP.

Możliwości w zakresie rozpoznania środków napadu powietrznego nieprzyjaciela określają:

- granice stref wykrywania celów powietrznych na poszczególnych wysokościach;
- liczba jednocześnie śledzonych obiektów powietrznych, o których informacja może być przekazywana w odnośnych systemach dowodzenia;
- jakość informacji o sytuacji powietrznej, szczególnie w warunkach zakłóceń radioelektronicznych.

Możliwości te zależą głównie od parametrów taktyczno-technicznych poszczególnych typów stacji radiolokacyjnych /RSWP i SSWN/, a zwłaszcza zdolności wykrywania celów na małych wysokościach i w warunkach zakłóceń radioelektronicznych oraz wydajności operatorów stacji /urządzeń/ w zakresie opracowania informacji radiolokacyjnej i jej przekazania w systemach dowodzenia /K-1/.

Należy bardzo wyraźnie podkreślić, że możliwości w zakresie rozpoznania w zasadniczy sposób warunkują możliwości wykorzystania potencjału ogniowego poszczególnych zestawów rakietowych i pułku jako całości.

W zależności od środków, jakimi się posługuje, rozpoznanie nieprzyjaciela powietrznego w prplot dzieli się na radiolokacyjne i wzrokowe. Rozpoznanie radiolokacyjne jest zasadniczym i prowadzi się je przy pomocy RSWP i SSWN.

Do zorganizowania systemu rozpoznania prplot "KUB" posiada następujący sprzęt radiolokacyjny i obserwacji wzrokowej:

a/ w baterii dowodzenia:

- dwie RSWP typu P-40;
- wysokościomierz typu FRW-9;

b/ w bateriach ogniowych:

- SSWN typu 1551;
- TCO w SSWN .

Ponadto w pułku znajdują się TEK, lornetki oraz dalmierze do prowadzenia obserwacji wzrokowej.

Możliwości posiadanych środków w stosunku do potrzeb przedstawiają się następująco:

F O L I O G R A M Nr 3

Możliwości oraz potrzeby wykrywania SNP
przez prplot ms.

2.3. Możliwości ogniowe

Możliwości ogniowe - to globalne możliwości związku taktycznego, oddziału lub pododdziału w zakresie wykonywania w ciągu określonego czasu typowych zadań ogniowych przy sułyoiu ustalonej liczby rakiet /amunicji/.

Możliwości ogniowe prplot wyrażają zdolność do niszczenia określonej /maksymalnej/ liczby celów powietrznych z wymaganą skutecznością w odpowiednim czasie i przestrzeni.

Możliwości ogniowe pułku charakteryzują:

- rozmiary strefy ognia, w granicach której cele powietrzne mogą być niszczone z określonym prawdopodobieństwem;
- liczba celów, która może przez pułk być zwalczana jednocześnie;
- liczba celów, które pułk może zwalczać w określonym czasie /trwania nalotu/ lub posiadanym zapasem rakiet w pododdziałach ogniowych.

Wskaźnikiem ogólnym charakteryzującym możliwości ogniowe pułku jest oczekiwana liczba zniszczonych środków napadu powietrznego nieprzyjaciela. Wartość ta stanowi jedną z głównych kryteriów oceny efektywności ogniowej pułku.

Możliwości ogniowe pułku zależą od:

- możliwości środków rozpoznania;
- zdolności bojowych /charakterystyk taktyczno-technicznych/ zestawów raketowych i systemu dowodzenia;
- posiadanego zapasu rakiet na stanowiskach startowych.

Przestrzenne charakterystyki możliwości ogniowych pułku określają rozmiary strefy ognia, które warunkują: jednostkowe możliwości i liczba zestawów raketowych /pododdziałów/ w pułku oraz ich ugrupowanie bojowe /odstępny i odległości między pododdziałami/.

Charakterystykę stref ognia zestawów raketowych "KUB" przedstawiają

F O L I O G R A M Nr 4

Charakterystyka strefy ognia zestawu

"KUB"

Wynika stąd, że w strefie działań bojowych prplot jest większa część obszaru, jaki zajmuje DPanc w różnych sytuacjach bojowych /w rejonie wyjściowym, natarciu, obronie/.

Możliwości prplot w zakresie jednoczesnego zwalczania maksymalnej liczby celów powietrznych zależą od struktury organizacyjnej pułku, tj. liczby zestawów raketowych i ich możliwości w tym zakresie.

Dla prplot "KUB" możliwości w tym zakresie wynoszą - pięć celów powietrznych /pojedynczych lub grupowych/, które mogą być jednocześnie zniszczone /ostrzeliwane/ jedną lub serią dwóch - trzech rakiet.

Maksymalna liczba celów powietrznych, jaką może zwalczać /ostrzeliwać/ prplot w określonym czasie /trwania nalotu/ lub posiadanym zapasem rakiet na stanowiskach startowych /wyrzutniach/, zależy od:

- liczby pododdziałów "KUB", będących w gotowości do prowadzenia ognia;
- czasu cyklu strzelania /czasu potrzebnego na ostrzelanie celu i przeniesienia ognia na kolejny cel/;
- czasu trwania nalotu nieprzyjaciela;
- zapasu rakiet na stanowiskach startowych;
- warunków prowadzenia działań bojowych /wpływu przeciwdziałania prowadzeniu ognia ze strony przeciwnika/.

2.3.1. Metoda określania możliwości ogniowych prplot.

W celu określenia możliwości ogniowych prplot według kryterium oceny efektywności bojowej wyrażonego oczekiwaną liczbą zniszczonych SNP / M_0 / - z uwzględnieniem warunków działań bojowych - posługujemy się zależnością:

$$M_0 = N_{kjo} \cdot \frac{c}{\gamma} ; \frac{T_n}{T_c} / Ku \cdot Kd \cdot Kz \cdot Pn \dots \dots /u/$$

gdzie:

- Ku** - współczynnik udziału zestawów raketowych /pododdziałów/ w odparciu nalotu, w przewidywanych warunkach działania nieprzyjaciela /sytuacji bojowej/ przyjmuje się $Ku = 0,6 - 0,8$;
- Kd** - współczynnik efektywności dowodzenia, uwzględniający czynniki sprawności technicznej i niezawodności kierowania ogniem i naprowadzania rakiet /przyjmuje się $Kd = 0,7-0,8$ /;
- Kz** - współczynnik zmniejszenia prawdopodobieństwa rażenia celu jedną raketą P_1 /na skutek przeciwdziałania ze strony nieprzyjaciela /zakłócenia i manewr celu/ - przyjmuje się $Kz = 0,4 - 0,5$;
- Pn** - prawdopodobieństwo rażenia celu powietrznego w zależności od liczby rakiet przewidzianych /n/ do zwalczania celu /średnio: $n = 2$ rakiety/.

Podana wyżej metoda określania /prognozowania/ możliwości ogniowych prplot /wzór 4/ jest przybliżona, oparta na danych szacunkowych, które w konkretnych sytuacjach bojowych winny być weryfikowane i wzbogacane doświadczeniem.

2.4. Możliwości manewrowe

Możliwości manewrowe pułku rakiet przeciwlotniczych określają jego zdolność do zapewnienia ciągłości osłony wojsk i obiektów na polu walki przed rozpoznaniem i uderzeniami z powietrza. Charakteryzują je zdolności w zakresie wykonywania manewru sprzętem, ogniem i raketami w różnych sytuacjach bojowych, warunkach terenowych i meteorologicznych oraz w dzień i w nocy.

Możliwości manewru sprzętem rozumiane są jako zdolność pododdziałów /elementów bojowych/ i pułku jako całość do określonego normami czasowymi rozwijania i zwijania ugrupowania bojowego, przegrupowania, pokonywania trudnych /skażonych/ odcinków terenu, prowadzenia ognia w ruchu i odpowiedniego przebiegu kilometrów bez uzupełniania paliwa.

Możliwości w tym zakresie, uwarunkowane parametrami taktycznotechnicznymi ilustruje

F O L I O G R A M Nr 5

Możliwości manewru sprzętem prplot "KUB"

Możliwości manewru ogniem charakteryzują się zdolnością do ześrodkowania lub podziału ognia pułku oraz zdolnościami w zakresie przeniesienia ognia na kolejne cele w ustalonym czasie.

Głównie zależą one od taktyczno-technicznych parametrów sprzętu bojowego, ugrupowania bojowego pułku i efektywności systemu dowodzenia.

Biorąc pod uwagę powyższe czynniki, można stwierdzić, że prplot posiada duże możliwości: ześrodkowania ognia kilku pododdziałów na szczególnie ważne cele powietrzne /zwłaszcza grupowe/, dokonania racjonalnego podziału ognia na różne cele /przy scentralizowanym kierowaniu ogniem/ z wykorzystaniem zautomatyzowanego systemu dowodzenia, przenoszenia ognia na kolejne cele powietrzne w granicach możliwości zestawu /odpowiednio do cyklu strzelania wynoszącego 1-1,5 minuty/.

Ze względu na dużą samodzielność pododdziałów pułku w prowadzeniu ognia i wysoką ich skuteczność w niszczeniu celów powietrznych, podstawowym sposobem manewru jest podział ognia i jego przenoszenie na kolejne cele powietrzne.

Możliwości w zakresie manewru raketami charakteryzują się zdolnością do szybkiego, wzajemnego przekazywania raket pomiędzy pododdziałami w ugrupowaniu bojowym lub zmiany porządku dostarczania ich w toku prowadzenia działań bojowych /z pododdziałów technicznych pułku i baz raketowych/, a także zdolnościami w zakresie transportowania wodnego i powietrznego.

Możliwości w zakresie manewru raketami ilustruje

F O L I O G R A M Nr 6

Możliwości manewru raketami prplot "KUB"

3. WYKORZYSTANIE PODODZIAŁÓW prplot mZ W OSŁONIE WOJSK DPanc

3.1. Zadania bojowe prplot KUB

Właściwe wykorzystanie prplot w walce osiąga się przez określenie mu zadań bojowych uwzględniających jego maksymalne możliwości bojowe, przewidywany charakter działań osłanianych wojsk i prawdopodobne sposoby działań nieprzyjaciela powietrznego, oraz warunki prowadzenia działań.

Przez zadanie bojowe należy rozumieć cel, który ma być osiągnięty przez pułk podczas działań bojowych. Polega ono na osłonie określonych wojsk /obiektów/ pola walki przed rozpoznaniem i uderzeniami środków napadu powietrznego.

Prplot "KUB" wykonuje z zasady zadania bojowe w systemie OPL dywizji, we współdziałaniu z innymi pododdziałami przeciwlotniczymi dywizji, sąsiednimi jednostkami raket i artylerii przeciwlotniczej oraz lotnictwem myśliwskim.

Zadania bojowe dla pułku określa dowódca dywizji na dzień walki, precyzując, jakie elementy ugrupowania bojowego /wojska/, w jakim czasie i we współdziałaniu z kim osłonić. Zadanie to szef OPL dywizji poszerza o elementy realizacyjne i specjalistycznego zabezpieczenia działań i w formie zarządzenia bojowego przekazuje do pułku.

3.2. Ugrupowanie bojowe prplot mż

W celu wykonania zadań bojowych prplot rozwija się w ugrupowanie bojowe.

Ugrupowanie bojowe pułku jest to celowe rozmieszczenie w terenie pododdziałów do prowadzenia walki z przeciwnikiem powietrznym. Składa się ono z ugrupowań bojowych: baterii ogniowych, baterii technicznej, SD pułku oraz rejonu rozmieszczenia tyłów pułku.

3.2.1. Ugrupowanie bojowe baterii ogniowej "KUB"

Baterię ogniową ugrupowuje się na jednym stanowisku startowym. Główne elementy ugrupowania bojowego omawiam na podstawie ;

F O L I O G R A M U Nr 7

Ugrupowanie brplot KUB

- a/ w kwadrat
- b/ po łuku

Stanowisko startowe baterii wybiera się w równym terenie o powierzchni 300 x 300 m, o twardym gruncie.

Powinno ono umożliwiać:

- zwalczanie celów powietrznych na małych wysokościach /kąt zakrycia nie większy niż $0,5^{\circ}$, kąt nachylenia gruntu nie większy niż 4° , brak przedmiotów terenowych o wysokości do 20 m w odległości do 100 m od wyrzutni/;
- dogodne warunki rozmieszczenia sprzętu i podjazd wyrzutni do SSWN;
- dogodny dojazd SZT z rakietami do wyrzutni;
- dobre warunki utrzymania łączności, maskowania, wykonania prac inżynierskich, a także obrony przed BMR.

Zapasowe stanowiska startowe wybiera się w odległościach 3-5 km od zasadniczego.

3.2.2. Ugrupowanie baterii technicznej

Do wykonania zadań bateria techniczna rozwija się na stanowisku technicznym, w skład którego wchodzi:

F O L I O G R A M Nr 8

Ugrupowanie baterii technicznej na stanowisku technicznym

3.2.3. Stanowisko dowodzenia pułku /SD/

SD prplot jest ośrodkiem, w którym gromadzi się i opracowuje informacje o sytuacji naziemnej i powietrznej, podejmuje decyzje i opracowuje je w formie dokumentów bojowych, kieruje ogniem pododdziałów i wykonuje inne czynności związane z organizacją i prowadzeniem walki przez pułk.

SD rozwija się siłami baterii dowodzenia. Składa się ona:

F O L I O G R A M Nr 9

Rozmieszczenie elementów SD prplot "KUB"

- Na wybór rejonu rozmieszczenia SD pułku w zasadniczy sposób wpływają wymagania stawiane stanowisku RSWP. Należą do nich:
- równa pozioma płaszczyzna w promieniu do 15 m o kącie nachylenia nie większym niż 4° ;
 - kąt zakrycia nie większy niż $0,5^{\circ}$, a w zasadniczym sektorze rozpoznania nie większy niż $5-7^{\circ}$;
 - brak nierówności terenowych w promieniu do 300 m;
 - oddalenie od zwartych zabudowań nie mniej niż 1000 m, a od linii wysokiego napięcia nie mniej niż 500 m.

3.2.4. Ugrupowanie marszowe prplot

Stosuje się w celu przegrupowania pułku lub jego pododdziałów do określonego rejonu.

Powinno ono zapewnić: osiągnięcie maksymalnej prędkości marszu, dogodne warunki dowodzenia, najmniejszą wrażliwość na uderzenia jądrowe, dogodne warunki wykonania marszu, osiągnięcie nakazanego rejonu w wyznaczonym czasie.

Składa się ono:

F O L I O G R A M Nr 10

Ugrupowanie marszowe prplot "KUB" w marszu
samodzielnym

Gdy prplot maszeruje w ugrupowaniu DPanc to SD przesuwają się zwykle po tej drodze co PDOPL, a bateria techniczna i tyły pułku po drodze o lepszej nawierzchni.

F O L I O G R A M Nr 11

Ugrupowanie marszowe prplot KUB w składzie
DPanc

3.2.5. Ugrupowanie prplot w natarciu i obronie

Zagadnienie omawiam na podstawie

F O L I O G R A M Nr 12

Ugrupowanie bojowe prplot "KUB"

3.3. Przesunięcie i manewr pułku w walce

W czasie prowadzenia działań bojowych przez dywizję należy zapewnić wojskom ciągłą osłonę przed nalotami SNP. W związku z tym należy zmieniać ugrupowanie bojowe prplot i dostosowywać je do zmieniającego się ugrupowania bojowego dywizji. Dostosowanie to realizuje się przez przesunięcie elementów ugrupowania bojowego pułku wykonywane w zależności od tempa natarcia wojsk:

- metodą kolejnych zmian stanowisk startowych baterii z utrzymaniem ciągłej osłony wojsk;

- całością sił pułku z rozwijaniem do osłony wojsk dywizji w najważniejszych etapach walki.

Metoda kolejnych zmian stanowisk startowych polega na wykonaniu przez baterie /grupy baterii/ przesunięć w ślad za nacierającymi wojskami dywizji w celu stworzenia nad nimi ciągłej strefy rażenia.

Dla terminowego przesunięcia pododdziałów do wyznaczonych stanowisk startowych bateriom startowym i SD wyznacza się rubieże sygnałowe, natomiast dla całego prplot tylko jedną rubież sygnałowania.

F O L I O G R A M Nr 13

Uzasadnienie graficzne określenia D sygn.

- Manewr prplot stosuje się w celu: - przeniesienia wysiłku z jednego kierunku na drugi;
- zaskoczenia nieprzyjaciela powietrznego;
 - poprawienia ugrupowania bojowego;
 - uchylenia się od możliwych uderzeń z powietrza;
 - zmiany pododdziałów, które utraciły zdolność bojową.

Manewr pododdziałami organizuje się i prowadzi w ramach ugrupowania bojowego pułku.

Manewr baterii na zapasowe stanowisko startowe wykonuje się:

- na rozkaz dowódcy pułku;
- po każdym nalocie;
- prowadzeniu ognia kolejno bateriami lub grupami baterii.

Czas manewru na zapasowe stanowisko startowe wynosi 25-30 min. /3-5 km/. Aby maksymalnie ten czas skrócić należy wcześniej przygotować je do zajęcia wysyłając grupę rozpoznawczą.

3.4. Wykorzystanie prplot_mz w natarciu DPanc

Prplot "KUB" w natarciu wykorzystuje się do osłony oddziałów dywizji w całym pasie natarcia i na całą głębokość ugrupowania dywizji. Główny wysiłek pułku skupia się na osłonie głównych sił dywizji w rejonie wyjściowym do natarcia, w czasie przemarszu do rubieży rozwinięcia, podczas rozwijania do walki, przełamania obrony przeciwnika i w czasie walki w głębi jego obrony.

W rejonie wyjściowym pułk rozwija się w ugrupowanie bojowe z uwzględnieniem konieczności stworzenia systemu ognia przeciwlotniczego wspólnie z pułkowymi pododdziałami przeciwlotniczymi i środkami OPL armii. Stanowiska startowe baterii wybiera się w rejonach umożliwiających walkę ze środkami napadu powietrznego nieprzyjaciela na podejściach do osłanianianych wojsk i nad nimi oraz szybkie wyjście pododdziałów na drogi marszu. Główny wysiłek skupia się na osłonie pułków /poz, pz/ przeznaczonych do działania w pierwszym rzucie dywizji.

Podczas przejścia do natarcia po podejściu z głębi pułk rakiet przeciwlotniczych częścią baterii lub w pełnym składzie wychodzi z awansu do rejonu stanowisk ogniowych wraz z drt i artylerią dywizji w celu ich osłony, a także w celu osłony przepraw i węzłów dróg na drodze marszu. Pozostałe baterie przechodzą do rejonu nowych SO na ozole kolumn sił głównych dywizji w gotowości do zajęcia stanowisk startowych i osłony wojsk dywizji podczas rozwijania do walki i w czasie natarcia. Stanowiska startowe powinny być przygotowane do zajęcia ich z marszu.

W sytuacji gdy dywizja przechodzi do działań zaczepnych z bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem, prplot dokonuje manewru bateriami lub grupami baterii do osłony wojsk dywizji działających na kierunku głównego uderzenia. Zajmowanie stanowisk startowych

w pobliżu rubieży styczności bojowej wojsk powinno odbywać się w miarę możliwości w porze nocnej lub w warunkach złej widoczności z zachowaniem ścisłego maskowania.

Po rozpoczęciu natarcia przez oddziały dywizji w miarę pokonywania przez nie obrony nieprzyjaciela prplot wykonuje przesunięcia w ślad za nacierającymi wojskami.

W zależności od tempa natarcia przesunięcia wykonuje się bateriami lub grupami na sygnał z PDCOPL dywizji stosownie do rozwijającej się sytuacji taktycznej i przewidywanego jej rozwoju. W niektórych sytuacjach sygnał przesunięcia może zarządzić dowódca pułku samodzielnie, o każdym zamierzonym przesunięciu pododdziału winien on jednak zameldować szefowi OPL dywizji.

Przesunięcia brplot wykonuje się z takim wyliczeniem, aby w decydujących dla dywizji okresach walki mieć całość sił pułku w gotowości do odparcia nalotu ŚNP.

W ciągu dnia walki prplot może przesunąć się dwa-trzy razy. Wielkość przesunięcia może wahać się w granicach 15-20 km. Bateria techniczna przemieszcza się z zasady jeden raz w ciągu doby, głównie po zapadnięciu zmroku.

W toku prowadzenia walki dla osłony wojsk dywizji podczas odpierania kontrataków nieprzyjaciela i wprowadzenia do walki pułków drugiego rzutu dokonuje się zawczasu odpowiedniego manewru bateriami w celu stworzenia ugrupowania pozwalającego skupić główny wysiłek prplot do osłony wojsk odpierających kontrataki lub pułków wprowadzanych do walki.

Podczas forsowania /przeprawy/ przez dywizję szerokich przeszkód wodnych baterie wychodzą do przeszkody wodnej wraz z czołowymi oddziałami i rozwijają się na stanowiskach startowych z takim wyliczeniem, aby w czasie podejścia do odcinka forsowania głównych sił dywizji i rozpoczęcia przez nie forsowania pułk był w gotowości do odparcia nalotów ŚNP.

Stanowiska startowe baterii pierwszej linii wybiera się z uwzględnieniem pododdziałów przeciwlotniczych pz /pcz/, w odległości do 5 km od lustra wody w taki sposób, aby strefa najbardziej skutecznego rażenia bfrplot pokrywała najbardziej prawdopodobne kierunki ataków na przeprawy. Przeprawa pododdziałów na przeciwległy brzeg odbywa się kolejno bateriami po mostach lub promach w miarę zdobywania terenu przez własne wojska. Baterie przeprawiane na przeciwległy brzeg powinny posiadać pełny zapas rakiet. W baterii technicznej w pierwszej kolejności przeprawia się rakiety przygotowane do bojowego wykorzystania.

W czasie pościgu prplot wykonuje marsz w kolumnach sił głównych dywizji. Baterie przesuwają się w składzie kolumn oddziałów dywizji z odpowiednim zapasem rakiet i są w stałej gotowości do natychmiastowego rozwinięcia i osłony wojsk dywizji. SD pułku maszeruje po drodze przesuwania się PDOPL dywizji.

S C H E M A T N r 1

Wykorzystanie prplot "KUB" w natarciu

3.5. Wykorzystanie prplot małego zasięgu w obronie DPanc

W obronie prplot osłania wojska dywizji w rejonie głównego wysiłku obrony.

Z chwilą rozpoczęcia działań zaczepnych przez nieprzyjaciela, pułk z zapasowych stanowisk startowych odpiera uderzenie jego SNP, po czym na zarsądzenie dowódcy pułku dokonuje się zmiany stanowisk startowych.

W celu skupienia głównego wysiłku prplot na osłonie drugiego rzutu dywizji - podczas wykonywania przesun. kontrataku - dokonuje się manewru bateriami. Manewr ten powinien być z góry

saplanowany i zorganizowany, a stanowiska startowe baterii rozpoznane i przygotowane przez grupy rozpoznawcze baterii.

W obronie dla każdej baterii wyznacza się i rozpoznaje 2-3 zapasowe stanowiska startowe w odległości 1-3 km od zasadniczego. Wykorzystuje się je do okresowej zmiany w wypadku wymuszonego opuszczenia zasadniczych stanowisk startowych. Ponadto jedna-dwie brplot mogą być użyte do osłony pododdziałów działających w pasie przesłaniania lub na pozycji przedniej z tymczasowych stanowisk startowych.

4. DOWODZENIE BRPLOT MZ W TOKU DZIAŁAŃ BOJOWYCH WOJSK

System dowodzenia brplot stanowi uporządkowaną całość, złożoną z organów dowodzenia i środków zabezpieczenia dowodzenia, sprzężonych ze sobą oraz zasilanych informacyjnie i rzeczowo, zapewniających podejmowanie decyzji, przekazywanie zadań i wymianę informacji, a także stałą kontrolę realizacji zadań przez podwładnych.

Zasadniczym elementem systemu dowodzenia brplot są organa dowodzenia, które ustawione hierarchicznie w strukturze dowodzenia, wyróżniają się swoim przeznaczeniem, sposobem działania, kompetencyjnością i organizacją.

Strukturę dowodzenia brplot odzwierciedla struktura organizacyjna, w której skład wchodzi: stanowisko dowodzenia /SD/, tyłowe stanowisko dowodzenia /TSD/ oraz stanowiska dowódczo-obserwacyjne /SDO/ dowódców pododdziałów.

Materialną bazę systemu dowodzenia brplot stanowią siły i środki zabezpieczenia dowodzenia, w tym głównie techniczne środki łączności oraz zbioru i opracowania informacji, zapewniające wysoką operatywność pracy organów dowodzenia.

Ze względu na czas omówię tylko obsadę SD oraz ogólne obowiązki osób funkcyjnych i zmian bojowych.

Czynności realizowane na SD prplot można podzielić na dwie grupy:

- czynności wchodzące w zakres dowodzenia taktycznego, obejmujące prace związane z planowaniem, organizowaniem działań bojowych i kierowaniem manewru w toku walki;
- czynności wchodzące w zakres kierowania ogniem pułku, związane bezpośrednio z utrzymaniem stałej gotowości pododdziałów do odparcia nalotów SNP i kierowaniem walką z nimi.

Czynności wchodzące w zakres dowodzenia taktycznego realizowane są przez dowództwo i sztab pułku, szczególnie w okresach obejmujących przygotowanie pułku do realizacji postawionych zadań. W okresach tych pracuje z reguły dowództwo i sztab w pełnym składzie. Natomiast czynności wchodzące w zakres kierowania ogniem wykonuje się zarówno w okresie organizacji działań jak i w czasie realizacji osłony wojsk przez prplot.

Decydującą rolę w zapewnieniu sprawnego funkcjonowania systemu dowodzenia pułku odgrywa dowódca. Zobowiązany jest on do podejmowania na czas decyzji i przekazywania pododdziałom wynikających z nich zadań, z wyprzedzeniem umożliwiającym pododdziałom pełne przygotowanie do działań bojowych.

Dowódca jest organizatorem i kierownikiem działań bojowych w prplot. Rozstrzyga on najważniejsze sprawy. Pozostałe problemy związane z organizacją i prowadzeniem działań bojowych opracowuje sztab pułku.

Sztab pułku jest głównym i najważniejszym zespołem organu dowodzenia i zapewnia dowódcy zorganizowanie na czas działań bojowych i kierowanie pododdziałami w toku walki zgodnie z jego decyzją.

Organizatorem pracy sztabu jest szef sztabu. Ustala on wykonawców, treść i terminy dotyczące planowania, a także koordynuje pracę sztabu oraz szefów służb, w tym również technicznych i kwatermistrzowskich. Szef sztabu jest pierwszym zastępcą dowódcy pułku i tylko on ma prawo wydawania zarządzeń i rozkazów w jego imieniu.

Pozostali oficerowie sztabu, a także szefowie służb, w zależności od kompetencji i obowiązków, są zobowiązani znać na bieżąco dane o nieprzyjacielu i pododdziałach pułku i przedstawić dowódcy lub szefom sztabu kalkulacje i inne dane niezbędne do powzięcia decyzji i kierowania działalnością bojową pułku.

Ciągłość dowodzenia w brplot uzyskuje się przez dyżury grup dowodzenia na SD pułku oraz służby dyżurnej oficerów odpowiedzialnych w brplot. Do dyżurujących grup dowodzenia wyznacza się oficerów z dowództwa i sztabu pułku oraz obsady stanowiska dowodzenia.

W sytuacjach złożonych kiedy, jednocześnie istnieje potrzeba kierowania walką i planowania kolejnych działań bojowych, tworzy się:

- grupę planowania i organizowania działań bojowych;
- grupę kierowania walką.

Skład poszczególnych grup nie jest stały i zależy każdorazowo od treści otrzymanego zadania, stopnia zagrożenia ze strony nieprzyjaciela powietrznego, wykonywanych zadań przez pułk, a także ilości oficerów sztabu i stopnia ich przygotowania.

Grupa kierowania walką wykonuje zadania w sposób ciągły i ciągłość tę uzyskuje się przez tworzenie dyżurów- zmian bojowych, których skład może być różny i zależeć będzie każdorazowo od stopnia gotowości bojowej w jakim pułk się znajduje.

Zmiana bojowa SD pułku zapewnia nieprzerwane utrzymanie ustalonego stopnia gotowości bojowej, osiąganie przez pułk gotowości bojowej nr 1 i kierowanie walką pododdziałów. W zależności od sytuacji bojowej na SD pułku może znajdować się pełna zmiana bojowa, skrócona zmiana bojowa lub grupa dyżurna skróconej zmiany bojowej.

Ponadto do realizacji ciągłości dowodzenia prplot, jego organa dowodzenia powinny być w ścisłym kontakcie z organami dowodzenia przełożonego /armii, dywizji/ i znać na bieżąco ich zamierzenia oraz stawiane wojskom zadania bojowe. Winny one informować przełożonych o stanie, położeniu i działalności bojowej pododdziałów pułku. W każdej sytuacji muszą być przygotowane do zameldowania wniosków z dotychczasowej działalności SNP, rezultatów walki z nimi i propozycji dalszego wykorzystania pododdziałów i pułku jako całości.

W działaniach bojowych przedmiotem szczególnej uwagi organów dowodzenia pułku powinno być należyte zorganizowanie manewru pododdziałów do nowych obiektów osłony wyłaniających się w toku walki, a także odtwarzania zdolności bojowej pododdziałów, po uderzeniach jądrowych i SNP.

Po uderzeniach określa się straty i ustala stopień zdolności bojowej pododdziałów pułku jako całości. Organizuje się odtwarzanie podsystemów dowodzenia, rozpoznania i ognia przeciwlotniczego. Odtwarzanie dowodzenia pułkiem i jego pododdziałami realizuje się poprzez zmianę podporządkowania i przejęcie dowodzenia przez ocalałe SD lub zmianę najważniejszych stanowisk dowodzenia /dowódców, obsług, środków zabezpieczenia dowodzenia/.

ZAŁĄCZNIK Nr 1 - Zestaw foliogramów

Nr FF 1746.....

/oddzielne wydawnictwo/

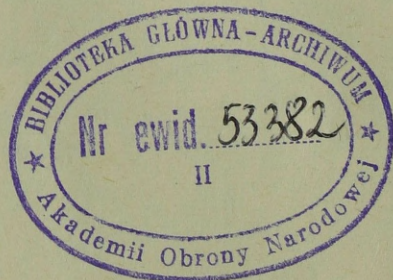
Wydrukowano w 15 egz.

Egz. nr 1-15 Bibl.Nauk.DZS

Wyk. kpt. Kuriata

Druk. ASG WP nr pf 2129/WW

~~Do użytku
służbowego~~

Prot. 616/27.09.2000

Małgorzata

Dziwieda

Dus -

16.10.2000